

गोपी गीत

जयति तेऽधिकं जन्मना प्रजः
श्रयत ईन्दिरा शश्वदत्र हि ।
द्वयित दृश्यतां द्विक्षु तावकास्त्वयि
धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ १ ॥

शरदुदाशये साधुज्जातसत्-
सरसिज्ञेदरश्रीभुषा दशा ।
सुरतनाथ तेऽशुल्कदासिका
वरद निध्नतो नेह किं वधः ॥ २ ॥

विषजलाभ्याद् व्यालराक्षसाद्
वर्षमारुताद् वैद्युतानलात् ।
वृषभयात्मज्जाद् विश्वतोभयादपभ
ते वयं रक्षिता भुङ्क्षुः ॥ ३ ॥

न भलु गोपिकानन्दनो भवा-
नभिलद्वेहिनामन्तरात्मदङ् ।
विभनसाऽर्थितो विश्वगुभये
सभ उद्वेयिवान् सात्वतां कुले ॥ ४ ॥

विरयिताभयं वृष्णिधुर्य ते
चरशमीयुषां संसृतेर्भयात् ।
करसरोरुलं कान्त कामदं
शिरसि धेहि नः श्रीकरग्रहम् ॥ ५ ॥

प्रज्जनातिहन् वीर योषितां
निज्जनस्मयध्वंसनस्मित ।

भज सभे भवत्किंकरीः स्म नो
जलरुहाननं चारु दर्शय ॥ ६ ॥

प्रशतद्वेष्टिनां पापकर्शनं
तृणयरानुगं श्री निकेतनम् ।
इष्टिइष्टार्पितं ते पद्मम्बुजं
कृणु कुयेषु नः कृन्धि हृद्यम् ॥ ७ ॥

मधुरया गिरा वल्गुवाक्यया
बुधमनोज्ञया पुष्करेक्षया ।
विधिकरीरिमा वीर मुह्यतीरध
रसीधुनाऽऽध्याययस्व नः ॥ ८ ॥

तव कथामृतं तमञ्जवनं
कविभिरीडितं कल्मषापहम् ।
श्रवणमंगलं श्रीमदाततं
भुवि गृणन्ति ते भूरिदा जनाः ॥ ९ ॥

प्रहसितं प्रिय प्रेमवीक्षां
विहरणं च ते ध्यानमंगलम् ।
रहसि संविद्यो या हृदिस्पृशः
कुलक नो मनः क्षोभयन्ति हि ॥ १० ॥

यलसि यद् व्रजय्यारयन् पशून्
नलिनसुन्दरं नाथ ते पदम् ।
शिलतृणांकुरैः सदतीति नः
कलिलतां मनः कान्त गच्छति ॥ ११ ॥

दिनपरिक्षये नीलकुन्तलै-
र्वनरुहाननं भिन्नदावृतम् ।

धनरजस्वलं दर्शयन् मुहु-
र्मनसि नः स्मरं वीर यच्छसि ॥ १२ ॥

प्रागतकामदं पद्मनार्थितं
धरणिमण्डनं ध्येयमापदि ।

चरणपंकजं शन्तमं य ते
रमण नः स्तनेष्वर्पयाधिलन् ॥ १३ ॥

सुरतवर्धनं शोकनाशनं
स्वरितवेषुना सुष्ठु युम्भितम् ।

ईतररागविस्मारणं नृणां
वितर वीर नस्तेऽधराभृतम् ॥ १४ ॥

अटति यद् भवानखि काननं
त्रुटिर्युगायते त्वामपश्यताम् ।

कुटिलकुन्तलं श्रीमुषं य ते
जऽ उदीक्षतां पक्षभृद् दशाम् ॥ १५ ॥

पतिसुतान्वयभ्रातुषान्धन्वा-
नतिविलङ्घ्य तेऽन्त्यय्युतागताः ।

गतिविद्वस्तवोद्गीतमोहिताः
कितव योषितः कस्त्यजेन्निशि ॥ १६ ॥

रहसि संविदं ह्यच्छयोदयं
प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम् ।

भृष्टदुरः श्रियो वीक्ष्य धाम ते
मुहुरतिस्पृष्टा मुह्यते मनः ॥ १७ ॥

प्रज्वनौकसां व्यक्तिरंग ते
वृञ्जिनहन्त्यलं विश्वभंगलम् ।

त्यज मनाक् च नस्त्वत्स्पृहात्मनां
स्वजनहृद्गुणं यन्निषूदनम् ॥ १८ ॥
यत्ते सुज्ञतयशाम्भुरुहं स्तनेषु
भीताः शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ।
तेनाटवीमटसि तद् व्यथते न किंस्वित्
दूर्पादिभिर्भ्रमति धीर्भवद्वायुषां नः ॥ १९ ॥